O ETAPĂ AGITATĂ CARE A GENERAT UN CLASAMENT NEOBIȘNUIT

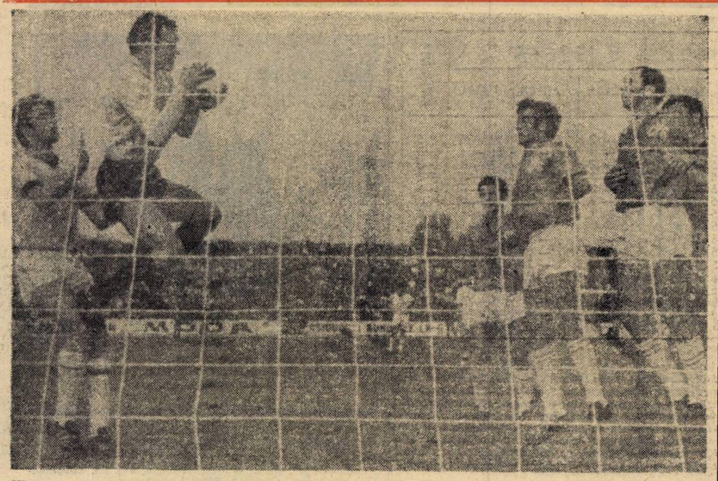

SIBIU. — La o lovitură de colț, rapidistul Boc a venit în careul advers dar n-a putut ajunge la balon înaintea portarului clujean Tătăianu, care reține sigur.
Foto : L. ADORJAN

PRIMELE 10 ECHIPE, „ÎNȘIRATE" PE INTERVALUL UNUI SINGUR PUNCT!

A.S.A. TG. MUREȘ — DINAMO ȘI PETROLUL — STEAUA, CAPETE DE AFIȘ ALE ETAPEI VIITOARE

BACĂU. — Rugubei l-a depășit pe atacantul central advers și, plasînd balonul pe lîngă Ștefănescu, marchează cel de-al doilea gol al lui Sport Club în meciul cu Farul Constanța.
Foto : V. BOGDANET

Parcă supărăt pe recenta perioadă de întrerupere și pe faptul că meciul cu Finlanda, ca și partidele din competițiile europene interclubur,l-au scos un timp din actualitate și din primul plan al preocupărilor „tifosi"-lor, campionatul a reintrat în arenă cu o etapă din cele mai interesante, la această caracterizare a celui de-al cincilea „rendez-vous" pe care și l-au dat divizionarele A în această toamnă contribuind :

- **bilanțul punctelor gazde-oaspeți (8-8 !)**
- **acutizarea problemelor legate de comportarea unor echipe ca Politehnica Iași, Crișul, C.F.R. Cluj**
- **gruparea în clasament a nu mai puțin de 10 echipe pe intervalul unui singur punct**
- **unele elemente particulare de joc** (victoria Rapidului în minutul 90 ; cursa după egalare a Steagului roșu pe teren propriu ; înfrîngerea nemeritată, din 11 metri, suferită în deplasare de o echipă căreia pronosticurile nu-i acordau nici un credit, etc).

Toate aceste aspecte, relevate de etapa de duminică, readuc întrecerea echipelor noastre de Divizia A în primplanul preocupărilor iubitorilor fotbalului și acum, după ce s-o consumat și returul cupelor europene, fac ca lupta pentru clasament să se desfășoare într-o și mai accentuată notă de tensiune.

Pentru a o ilustra să luăm un prim exemplu : duminică, la Tg. Mureș, echipa de pe locul 10 (A.S.A.) poate întrece în clasament echipa de pe primul loc (Dinamo), bineînțeles în cazul în care obține victoria. Meciul acesta ni se pare a prinde contur de **„derbi al etapei"**, pe de o parte pentru această inedită perspectivă de clasament, pe de altă parte prin faptul că Dinamo București n-a pierdut pînă acum, în actualul campionat, nici un meci în deplasare, în timp ce mureșenii se dovedesc imbatabili pe terenul propriu. Valoarea individuală a lotului dinamovist este superioară, dar să nu uităm că ei se vor prezenta la joc după deplasarea și meciul de la Trnava, în timp ce gazdele au la această oră un moral excelent.

O situație oarecum asemănătoare este cea a partidei de la Ploiești, unde Petrolul (victorie nesperată la Iași !) primește replica uneia din cele patru componente ale **„cvartetului-lider"**, Steaua. Pentru celelalte două echipe cu cîte șapte puncte, U.T.A. și Rapid, etapa o găsea se anunță relativ calmă, arădenii neavînd de ce să se teamă, în mod normal, de partida cu C.F.R. Cluj, echipă cu mare deficit de puncte chiar pe teren propriu, în timp ce reconoscuta forță scăzută de joc a băcăuanilor în deplasare au va putea ridica probleme feroviarilor bucureșteni, mai ales că aceștia vor juca cu o vie dorință de revanșă pentru acel 0—1 de pe Giulești, din finalul ediției trecute a campionatului, care le-a năruit aspirațiile la titlu.

Două dintre echipele cu bune comportări în această primă parte a sezonului (Steagul roșu și Universitatea Cluj) joacă duminică pe teren propriu. Brașovenii vor pune capăt, probabil, invincibilității „unsprezecelui" din Valea Jiului, în timp ce studenții clujeni vor fi... obligați de bunele perspective pe care le au în cursa pentru locurile fruntașe să... odincească perioada de relativă criză prin care trec colegii lor din Craiova. Lucru pe care probabil îl vor face și piteștenii în partida de pe teren propriu cu Politehnica Iași, ca și Farul în meciul cu Crișul.

Prin urmare, dacă în ceea ce privește jumătatea superioară a clasamentului etapa viitoare nu prefigurează clarificări, în schimb ea se pare că va adînci „prăpastia" din subsol, unde cele trei codașe actuale (Poli, C.F.R. Cluj și Crișul), jucînd toate trei în deplasare, au neplăcuta perspectivă de a pierde plutonul și de a se înscrie de pe acum printre echipele dintre care se vor alege pînă la urmă retrogradatele.

Dar, acestea sînt doar calculele teoretice. Pe care trebuie să le privim cu rezervă, mai ales după o etapă în care s-au înregistrat, în deplasare, trei victorii și două egalități...

DE CE ARE DREPTATE COIDUM...

Am discutat cu *Ștefan Coidum* situația precară a echipei sale, aflată pe ultimul loc în clasament cu un singur punct în activ și numai un gol înscris, înaintea meciului cu A.S.A. Tg. Mureș, duminică dimineața, la puțin timp după ce antrenorul orădenilor se întorcea de la un joc al formației de juniori a Crișului, împreună cu unul dintre conducătorii clubului, care încîntat de ceea ce văzuse acolo exclama cu satisfacție : *„In orașul nostru fotbalistii cresc ca ciupercile"*.

Și aș fi vrut să întreb atunci cum se explică totuși faptul că... *Ștefan Coidum* a înțeles destul de limpede intenția mea și de aceea, cînd am rămas numai noi doi, a reluat dialogul nostru cu un răspuns la o întrebare nerostită :

— După o socoteală foarte simplă Crișul a pierdut, numai în cursul acestui an, o jumătate de echipă, poate partea cea mai valoroasă, reprezentată de jucători ca Popovici, Kun II, Catona, Cassai și Sămăreanu II. Plecarea acestora la alte cluburi nu ar fi produs totuși „golul", în măsura în care îl resimțim atît de acut astăzi, dacă clubul s-ar fi îngrijit din vreme să completeze lotul corespunzător nevoilor obligații impuse de promovarea în Divizia A. Și pentru că acest lucru nu s-a realizat, cum și cînd a trebuit, ne găsim acum în situația paradoxală de a juca în tînărul primelor 16 echipe ale țării cu un „11" inferior valoric aceluia care a reușit performanța promovării !

— Acesta ar fi un aspect al problemei...

— Cel de al doilea se referă la încercarea de restructurare a stilului de joc. Mai bine zis, la tendința de a un mod de acțiune bazat pe o apărare permanent supranumerică chiar și în jocurile de acasă și un atac de boemi, depășit în eficacitate pînă și de propriii lor fundași, la o activitate în teren echilibrată și intensă cu responsabilități și sarcini, de la care nici un jucător să nu facă excepție.

Normal, aici, ca de altfel și procesul de antrenament, adaptat nevoilor reale de jocului competițional, am avut de luptat împotriva unei anumite mentalități înrădăcinată în sînul echipei și cultivată prin intermediul unora dintre jucătorii cărora le-a convenit de minune să muncească altii în locul lor, iar ei să-și păstreze neatins privilegiul de vedetă. De aici, un conflict latent dar periculos pentru unitatea colectivului, manifestat nu în neacceptarea regimului nou de antrenament, ci în joc, acolo unde cei ce nu înțeleg să se subordoneze cu nici un chip intereselor echipei — sub masca unui fals efort — numai ceea ce vor, numai ceea ce le place. Cazul în speță al lui Arnoțchi, Schiopu, Suciu sau N. Alexandru, o adevărată coaliție îndreptată împotriva dorinței generale de afirmare a formației noastre, amenințată astăzi atît de timpuriu cu spectrul părăsirii primei divizii.

In sfîrșit, ar mai trebui spus ceva și despre faptul că în condițiile atît de grele ale situației actuale, mulți dintre aceia care ar putea să ne sprijine cu eficiență, așteaptă mai întîi redresarea echipei pentru ca numai apoi să-și facă simțit aportul lor. În loc să ajute, într-un fel sau altul, acum cînd se simte mai mult decît oricînd nevoia unei mobilizări de forțe și bune intenții pentru a depăși faza de depresiune a crizei.

... L-am reîntîlnit pe *Ștefan Coidum* după meciul pierdut pe teren propriu cu *A.S.A. Tg. Mureș*. Abătut, dar nu dezndădăjduit. Mi-a făcut un semn ușor cu capul, ca și cînd ar fi vrut să mă întrebe dacă a avut sau nu dreptate în discuția din dimineața jocului.

Nu i-am răspuns atunci, pentru că priveam încă nedumerit cum jucătorii Crișului se despart de la un meci de pe teren propriu ca de niște străini, plecînd fiecare în altă parte, cum grupuri inițiate de spectatori continuau încă să mai huiduie și mai ales cum conducătorii acestui club, foarte numeroși de altfel la ședințele de analize, dispăreau unul cîte unul, ca și cînd nu i-ar mai fi interesat corabia ce stătea aplecată într-o parte, gata să se scufunde.

Și atunci mi-am dat seama că *Ștefan Coidum* are dreptate și că pentru a putea reuși în ceea ce și-a propus să realizeze în orașul de pe malurile Crișului Repede are nevoie de ajutor și înțelegere. Și că trebuie luate de urgență unele măsuri, înainte de a fi prea tîrziu.

Mihai IONESCU

CONFLICTE ANTRENOR — JUCĂTORI CU REPERCUSIUNI ASUPRA RANDAMENTULUI POLITEHNICII

Momentan, Politehnica Iași traversează o perioadă deosebit de grea. Iată, după cinci etape din actualul campionat, ieșenii care, cu numai un an în urmă, depășeau adversari redutabili, și chiar pe terenul acestora, nu se pot regăsi, joacă fără ambiție, fără vlagă, sînt lipsiți de orice orgoliu, unii dintre jucători afișînd o totală nepăsare față de culorile clubului. Trei din cele cinci meciuri le-au disputat pe teren propriu și n-au reușit să cîștige nici unul, trecîndu-și la activ doar un singur punct și acela obținut, cu chiu cu vai, printr-un gol dublos, marcat în ultimul minut al partidei cu Universitatea Cluj.

Ce se întîmplă oare cu *Ianul. Cuperman, Moldoveanu, Incze, Lupulescu, Stoicescu, Simionaș*, care numai de lipsă de talent nu pot fi învinuiți ?

Am stat de vorbă la Iași cu multă lume ; cu spectatori care vin duminică de duminică la meci, cu jucătorii echipei, cu membri ai secției de fotbal, cu activiști pe tărîmul sportului. Și din mulțimea de afirmații pe care le-am culeș am desprins un șir lung de cauze care au dus la declinul Politehnicii, la comportarea ei cu totul nesatisfăcătoare după o treime din turul actualului campionat. Ne vom opri asupra celor mai importante dintre ele.

● *PREGĂTIREA NECORESPUNZĂTOARE A ECHIPEI.* In perioada precompetițională, majoritatea jucătorilor au privit și abordat cu superficialitate antrenamentele, au crezut că totul va decurge ca și în campionatul precedent, că nu mai e nevoie să transpire, peste săptămînă, la orele de pregătire. Inșiși antrenorii au acordat, în ultimul timp, o atenție infimă ridicării capacității de efort a jucătorilor. La ora actuală, din punct de vedere fizic, echipa e total nepregătită.

● *O STARE DE BLAZARE A JUCĂTORILOR.*

● *APARIȚIA UNOR INCIDENTE ȘI DISENSIUNI* între jucători și între jucători și antrenorul Mărdărescu, disensiuni cu repercusiuni grave asupra randamentului echipei.

Asupra acestui aspect vrem să insistăm în continuare, considerîndu-l de o importanță majoră, pentru revenirea Politehnicii la linia de plutire, pentru depășirea situației precare în care se află.

Conflictul dintre unii jucători și antrenor mocnește mai de mult și a avut la bază insistența cu care antrenorul l-a trimis în teren pe Mărdărescu II, în detrimentul altor jucători (cîțiva, din această cauză, au și primit dezlegare : Contardo, Goleac, Andrioaie, Mihăilă), mult mai buni, rămași să joace la tineret sau să facă tușă (Marica, Alecu, Dănilă). Incă înaintea primei etape, „familia" *Cuperman — Moldoveanu* s-a opus fățiș intereselor... familiei *Mărdărescu* și, cu mare greutate, conflictul a fost aplanat. Dar numai temporar. Marți 21 septembrie, la meciul de pregătire, titularii n-au dat satisfacție, antrenorul declarîndu-se nemulțumit. La ședința de analiză a antrenamentului, jucătorii l-au replicat deschis antrenorului că nu vor să mai joace cu fiul acestuia în echipă, mai ales că *M. Mărdărescu* nici nu s-a prezentat la antrenamente, fiind plecat din Iași mai mult de o săptămînă. *Antrenorul* a luat atunci hotărîrea de a se dispensa de serviciile lui *Ianul, Romilă, Incze IV, Cuperman, Moldoveanu, Alecu, Lupulescu, Pall*, trimițîndu-i pe toți la echipa de rezerve, afirmînd că în meciul cu Petrolul va folosi echipa de tineret, pe care a și pregătit-o joi și vineri. Simbătă, la C.J.E.F.S. Iași a avut loc o ședință de analiză a faptelor, ajungîndu-se la un compromis : să joace tot echipa întîi. Dar fără *Mărdărescu II*. Și așa a și jucat. Dar „Poli" a pierdut meciul. Un meci pe care nu l-a pregătit absolut deloc, tocmai pentru că în săptămîna precedentă, antrenorii și jucătorii au fost preocupați de certuri învinuiri reciproce (unele argumentate, altele nu), de reclamații la forurile locale. Numai de antrenamente n-a fost vorba. Adăugînd acestor conflicte interne celelalte aspecte enunțate mai sus — insuficiență capacitate de efort și blazarea unor jucători — oricine poate trage concluzia că Politehnica troznește îngrozitor din încheieturi.

— Cum vedeți ieșirea din impas? l-am întrebat pe *Stoicescu, Simionaș, Alecu, Ianul, Lupulescu*, pe președintele secției de fotbal, prof. univ. *Marcel Patraș*...

Răspunsurile nu s-au lăsat de loc așteptate, noi putîndu-le astfel sintetiza : *o seriozitate totală din partea tuturor jucătorilor pe teren, la antrenamente, în afara terenului de sport ; înălțurarea tuturor animozităților dintre jucători și antrenor ; respectarea acestuia ; efort suplimentar și permanent pentru redresarea echipei ; renunțarea la introducerea în echipa I a lui Mărdărescu II ; pregătirea atentă a fiecărui meci în parte, în funcție de adversar, de terenul pe care se joacă etc.* In acest fel echipa ieșeană va putea redeveni ceea ce era exact cu un an în urmă. Și poate deveni, pentru că nu-i deloc greu să-ți dai seama că un antrenor de talia lui *Mărdărescu* și jucători ca *Ianul, Cuperman, Moldoveanu, Simionaș*, etc. pot să ridice ștacheta principialității, seriozității, bunei cuviințe, pretențiilor și comportării lor la nivelul necesar.

Avem convingerea fermă că la Politehnica, interesele individuale pot și trebuie să fie subordonate din nou celor generale, ale echipei. Acest fapt ni se pare a fi esențial.

Laurențiu DUMITRESCU

BRAȘOV. — Intr-un duel cu fundașul clujean Crețu, atacantul brașovean Gyorfi cade într-o curioasă atitudine.
Foto : S. BARCI

PRIM-PLAN

LUPESCU

Acest prim plan cu Lupescu mă obligă la un fundal...

Se juca, acum cîteva săptămîni, meciul Rapid-Dinamo, pe „23 August". La un moment dat, Florian Dumitrescu l-a driblat pe Pop și a centrat spre poarta feroviară. Răducanu a culeș mingea sub privirile lui Lupescu, care se afla în punctul de var al loviturii de la 11 m. In imediată apropiere a careului, alergînd, pentru a fi „pe față", arbitrul Aurel Bentu.

Această față reprezintă fundalul prim planului : ce aștepți, Toate numele proprii cuprinse în aceste cîteva rînduri (inclusiv cel al arbitrului Bentu) provin de la „Placăra roșie".

...Internaționalul Lupescu nu are nimic din farmecul unei vedete. Intr-un hol de hotel — indiferent dacă este vorba de Royal Garden din Londra sau de Gran Hotel din Guadalajara — Lupescu nu atrage atenția reporterilor sau a flash-urilor.

Lupescu nu-și potrivește cravata, nu zîmbește fetelor, nu cumpără lanțuri fine, nu-și plimbă ochii prin fața vitrinelor cu butoni sau brichete. Singura lui grijă extra-fotbalistă, la Londra sau la Guadalajara, e să-i găsească o jucărie cît mai durabilă lui Ionuț al său. In rest, el știe că a venit, la Londra sau la Guadalajara, cu o treabă precisă, intru nimic deosebită de aceea pe care o aveau de împlinit prietenii săi de la „Placăra roșie".

Și totuși, acestui moderat prin excelență, care n-a vrut să cucerească lumea de luzii fotbalului, i-a fost dat să trăiască bucurii sportive pe care „alegii stadionului" nu le-au putut trăi... Intr-un singur an, „Culai" Lupescu, pentru care antrenorii Rapidului pregăteau în grabă o rezervă de tipul lui Niță, „a făcut Brazilia", a fost printre cei mai buni jucători de pe teren la Stuttgart, a jucat 270 de minute pe Jalisco, adică mai mult decît supersoliștii Dumitrache, Răducanu și Dobrin, fiind nelipsit de pe teren în cel mai greu an din istoria echipei naționale a României.

La startul internațional al anului 1971, Lupescu părea să nu mai atragă atenția selecționerilor... Revenise Dan... Se ridica Ianul... Creștea Vlad...

„Culai" Lupescu s-a retras fără păreri de rău din prima linie. El n-a avut niciodată ranchiuna omului căruia i se ia tricoul...

In seara de 15 septembrie, Lupescu a trăit drama autogolului de la Neapole. Dar, peste numai o săptămînă, el și-a luat revanșa pe Stadionul Olimpic din Helsinki, înscriind al doilea gol al „tricolorilor", un gol pe care nu l-a însoțit cu pumnul ațintit spre cer, à la Eusebio sau... Neagu, un gol pe care, pur și simplu, îl datora... în sfîrșit, duminică, la Sibiu, „Culai" Lupescu a sprintat ca o extremă și a pus mingea pe capul lui Ene Daniel. Rapid cîștiga, astfel, două puncte, prin efortul neobișnuit al obișnuitului Lupescu...

De unde oare această forță la... bătrînul taciturn și posac de la cîrma apărării feroviare ?

Cei care îl cunosc mai bine susțin că Lupescu are două arme secrete de o eficacitate cu totul deosebită : corectitudinea și răbdarea.

Armele secrete ale lui Nicolae Lupescu...

IOAN CHIRILA

STUDENȚII CLUJENI ȘI-AU PIERDUT ROMANTISMUL, DAR AU CIȘTIGAT... PUNCTE

Universitatea Cluj a debutat în acest campionat, la Iași, obținînd un draw meritat. Pe vremea aceea, un rezultat egal pe gazonul din Dealul Copoului, era socotit o performanță. Lumea a clătinat a mirare din cap, dar ulterior „U" Cluj a confirmat, acumulînd în cinci etape un punct mai puțin decît liderul și un golaveraj convingător. Cîștigarea turneului de la Erevan înaintea etapei de duminică trecută a reprezentat o demonstrație valorică suplimentară, iar meciul nul realizat la Brașov, o invitație de a ne apleca mai atenți asupra acestei echipe, de și-i pune jocul sub lupă, de a enunța niște concluzii măgulitoare.

Ce caracterizează această echipă, regăsită spectaculos în acest început de campionat ?

Am văzut, printr-un joc al întîmplării, patru din cele cinci partide susținute de Universitatea Cluj în momentul de față. Frapantă este maniera de joc nouă, orientată pe direcțiile sănătoasă a fotbalului modern, cu angajament fizic total, defensivă fără fisuri și disciplină tactică riguroasă. Impresia dominantă este copacitatea, aproape surprinzătoare, de a aplica presingul pe toată durata unei partide. S-ar putea ca spectacolul să pălească ușor, în încadrarea aceasta fermă într-un fotbal organizat și angajant, au dispărut poate accentele de culoare, fazele de mare sclipire, boemia simpatică de pe gazon, dar concomitent s-au închis porțile nepreziznutului, s-au eliminat slăbiciunile cronice (condiție fizică redusă, naivități tactice) și accentuat preocupările în defensivă a jucătorilor din linia întîi.

Și U"Cluj nu mai este echipa care monopoliza elementul „surpriză" în campionatul nostru. A fost modelată pe tiparul fotbalului pragmatic, limitînd libertatea de improvizație doar pentru momentele de oportunitate maximă. Ar fi nedrept să nu asociem meritele prezente ale echipei, de numele noului antrenor, *Ștefan Onisie*. El a făcut la „U" Cluj, în scurtă vreme, din poeți niște ingineri. A cîștigat niște romantici pentru legile aspre ale fotbalului antiromantic. A făcut o pregătire „tare" la Cîmpulung Moldovenesc în preajma campionatului, l-a mobilizat pe toți la respectarea integrală a sarcinilor duble de atac și apărare.

Am cerut și părerea unui om competent și devotat, venerabil membru în familia fotbalistică a universitarilor clujeni.

Iată cum a rezumat secretarul clubului, *Titus Lucaciu*, secretul revirimentului la „U" Cluj :

1. *Ștefan Onisie* demonstrează o cunoaștere perfectă a jucătorilor adverși și a preferințelor tactice ale celorlalți antrenori ;

2. instaurarea unui bun climat moral în sînul echipei ;

3. antrenamente judicioase, diversificate, plăcute, în colaborare efectivă cu medicul lotului ;

4. profilarea unei formule fericite de echipă ;

5. canalizarea elanului specific de echipă studențească, pe făgașul dur al fotbalului modern.

Exprimarea fotbalistică constantă, la nivel superior, a formației clujene, ne îndreptățește să afirmăm că a trecut vremea cînd *„U" Cluj se juca de-a fotbalul*. Astăzi studenții clujeni *joacă fotbal* și joacă bine.

Ion CUPEN